

Първото писмо до КОРИНТЯНИТЕ

1 От Павел, чрез Божията воля призван да бъде апостол на Христос Исус, и от брат Состен.

²До църквата† на Бога в Коринт, до хората, посветили се на служба в Христос Исус, призвани да бъдат Божий свят народ, заедно с всички, които където и да са, призовават името на нашия Господ Исус Христос—техния и наш Господ.

³Благодат и мир на вас от Бога, нашия Баща, и от Господ Исус Христос.

Павел благодари на Бога

⁴Винаги благодаря на моя Бог за вас заради благодатта, която Бог ви е дал чрез Христос Исус, ⁵защото чрез него бяхте богато благословени: във всяко слово и всяко знание. ⁶Свидетелството за Христос бе затвърдено сред вас ⁷и вие не сте лишени от нито един дар, докато копнеете нашият Господ Исус Христос да се открие. ⁸Той ще ви пази силни до края, така че никой да не може да ви обвини в Деня† на нашия Господ Исус Христос. ⁹Верен е Бог, който ви призова да имате общение с неговия Син Исус Христос, нашия Господ.

Разделения в църквата в Коринт

¹⁰Но аз ви умолявам, братя и сестри, в името на нашия Господ Исус Христос, всички да сте съгласни помежду си и да няма разделения сред вас, а да бъдете напълно единни в помислите и целите си. ¹¹Защото разбрах от хората от дома на Хлоя, че помежду ви има раздори. ¹²Имам предвид това, че всеки от вас говори: „Аз принадлежа на Павел“, „Аз принадлежа на Аполос“, „Аз принадлежа на Кифа¹“ или „Аз принадлежа на Христос“. ¹³Нима Христос е разделен? Павел ли умря на кръста за вас? И в името на Павел ли бяхте кръстени†? ¹⁴Благодаря на Бога, че не кръстих никого от вас освен Крисп и Гай, ¹⁵за да не може нито един от вас да каже, че е кръстен в моето име. ¹⁶Кръстих също и хората от дома на Стефанино, но друг не помня да съм кръщавал. ¹⁷Защото Христос ме изпрати не да кръщавам, а да пропо-

---

¹Кифа Еврейското име на Петър, един от дванадесетте апостола.

вядвам Благата вест: не като говоря с човешка мъдрост, за да не изгуби силата си посланието за Христовия кръст.

Христос—Божия сила и мъдрост

¹⁸Посланието за кръста е глупост за онези, които се изгубват, но то е Божията сила за онези, които се спасяват. ¹⁹Писанието казва:

„Ще унищожа мъдростта на мъдрите
и ще направя безполезен ума на умните.“ *Исаия 29:14*

²⁰Къде е мъдрият човек? Къде е ученият? Къде е философът на този свят? Не е ли направил Бог глупава мъдростта на света? ²¹Затова, след като светът не позна Бога чрез мъдростта си, Бог в своята мъдрост избра чрез „глупостта“ на посланието, което проповядваме, да спаси онези, които вярват. ²²Така юдеите искат знамения, гърците търсят мъдрост, ²³а ние проповядваме Христос, разпънат на кръста—послание, което за юдеите е обида, а за езичниците—глупост. ²⁴Но за онези, които са призвани, както сред юдеите, така и сред гърците, Христос е Божията сила и Божията мъдрост. ²⁵Защото Божията „глупост“ е по-мъдра от човешката мъдрост и Божията „слабост“ е по-силна от човешката сила.

²⁶Братя и сестри, помислете какви бяхте, когато Бог ви призова. Малко от вас бяха мъдри според човешките критерии. Малко от вас имаха власт и малко от вас бяха от благородно потекло. ²⁷Но Бог избра това, което светът смята за глупаво, за да засрами мъдрите. Бог избра това, което светът смята за слабо, за да засрами силните. ²⁸Бог избра това, което светът смята за унижено и презряно, това, което е „нищо“, за да премахне онова, което е „нещо“, ²⁹така че никой да не може да се хвали пред Бога. ³⁰Но той е изворът на вашия живот в Христос Исус, който според действието на Бога стана наша мъдрост, праведност, освещение и изкупление, ³¹за да може, както казва Писанието: „Който се хвали, да се хвали с това, което Господ е направил.“¹

Посланието за Христос на кръста

2 Братя и сестри, когато дойдох при вас, аз не дойдох, за да ви изявя Божията тайна истина с превзети думи или човешка мъдрост. ²Защото реших докато съм сред вас, да забравя всичко освен Исус Христос и неговата смърт на кръста. ³Така че когато дойдох при вас, бях слаб и целият треперех от страх, ⁴и поучавах и проповядвах не с мъдри думи, които убеждават хората, а със силни доказателства от Духа, ⁵за да се основава вярата ви не на човешката мъдрост, а на Божията сила.

¹„Който ... направил“ Ер. 9:24.

Божията мъдрост

⁶Ние учим на мъдрост онези, които са зрели, но не на мъдростта на този свят, нито на мъдростта на управниците на този свят, чиято власт е към своя край. ⁷Ние учим на тайната Божия мъдрост, която бе скрита от хората и която Бог бе предназначил за наша слава още преди сътворението на света. ⁸Нито един от управниците на света не знаеше тази мъдрост, защото ако я знаеха, нямаше да разпънат на кръста славния Господ, ⁹но както казва Писанието:

„Нито око е виждало, нито ухо е чувало,
нито човешки ум си е представял
това, което Бог е подготвил за онези, които го обичат.“

Исая 64:4

¹⁰Но Бог ни разкри тази мъдрост чрез Духа, който изследва всичко, дори тайните дълбини на Бога. ¹¹Защото никой не знае мислите на друг човек освен духът, който живее в този човек. Така никой освен Божият Дух не знае мислите на Бога. ¹²Но на нас ни бе даден не духът, който принадлежи на света, а Духът, който идва от Бога, за да разберем всичко, с което Бог ни е дарил. ¹³Когато говорим за тези неща, ние не го правим с думи, научени от човешката мъдрост, а с думи, на които Духът ни научи, и обясняваме духовните неща на онези, които имат Духа. ¹⁴Без Духа човек не приема истините, които Божият Дух разкрива, защото за него те са глупост и той не може да ги разбере, тъй като те могат да бъдат преценени само духовно. ¹⁵А който има Духа, преценява всичко, но него никой не може да го прецени, защото, както казва Писанието:

¹⁶ „Кой знае ума на Господа,
за да може да му дава съвети?“ *Исая 40:13 (Септуагинта)*

Но ние имаме ума на Христос.

Следвайте не хората, а Христос

3 Но аз, братя и сестри, в миналото не можех да ви говоря като на хора, които имат Духа, а трябваше да ви говоря като на хора от този свят, като на бебета в Христос. ²Храних ви с мляко, а не с твърда храна, защото не бяхте готови да я приемете, както и сега не сте готови, ³понеже сте все още хора от света. Защото щом като между вас има завист и раздори, нима това не показва, че сте хора от света и че постъпвате напълно по човешки? ⁴Когато един казва: „Аз принадлежа на Павел“, а друг: „Аз принадлежа на Аполос“, не постъпвате ли като хора от света?

⁵Кой е Аполос и кой е Павел? Те са само служители, чрез които вие повярвахте, и извършиха делото си така, както Бог бе

възложил на всеки един. ⁶Аз посях семето, Аполос го поля, но Бог го направи да порасне. ⁷Ето защо, важен е не този, който сее, нито този, който полива, а Бог, който прави посятото да расте. ⁸Този, който сее, и този, който полива, работят с една цел и всеки ще получи своята награда според труда си. ⁹Ние заедно работим за Бога, а вие сте Божията нива и Божията постройка.

¹⁰Според дарбата, която Бог ми даде, аз поставих основата като мъдър майстор-строител, а друг гради върху нея, но всеки трябва да внимава как гради. ¹¹Защото никой не може да положи основа, различна от тази, която вече е положена, и тази основа е Исус Христос. ¹²Когато хората градят върху тази основа, независимо дали използват злато, сребро, скъпоценни камъни, дърво, сено или слама, ¹³работата на всеки ще се види ясно, защото Денят,[†] който ще дойде с огън, ще направи всичко ясно и същият този огън ще изпита работата на всеки, за да определи каква е. ¹⁴И ако работата на някого—онова, което е построил върху основата—издържи, този човек ще получи награда. ¹⁵Ако изгори, този, който го е построил, ще понесе щети, самият той обаче ще се спаси, но така, както се спасява човек, който успява да избяга от горяща сграда.

¹⁶Нима не знаете, че вие сте Божият храм и Божият Дух живее във вас? ¹⁷Ако някой разруши Божия храм, Бог ще го унищожи, защото Божият храм е свят, а този храм сте вие.

¹⁸Не се заблуждавайте! Ако някой сред вас се смята за мъдър според стандартите на този свят, нека стане „глупав“, за да стане наистина мъдър. ¹⁹Защото мъдростта на този свят е глупост в очите на Бога. Писанието казва: „Бог улавя мъдрите в техните хитрувания.“¹ ²⁰Казано е също: „Господ знае, че мислите на мъдрите са безполезни.“² ²¹Ето защо никой не трябва да се хвали с хора, защото всичко е ваше: ²²Павел, Аполос и Кифа,³ светът, животът и смъртта, настоящето и бъдещето. Всичко принадлежи на вас, ²³а вие принадлежите на Христос, който принадлежи на Бога.

Служението на апостолите

4Ето как трябва да се гледа на нас: като на Христови слуги и хора, на които са поверени тайните Божии истини. ²И това, което се изисква от онези, на които е поверено нещо, е да оправдаят оказаното доверие. ³Но за мен няма никакво значение дали ще ме съдите вие или който и да е човешки съд, нито аз съдя себе си, ⁴защото—макар и съвестта ми да е чиста—не тази е причината да бъда оправдан. Господ е този, който ме съди. ⁵Затова не

¹„Бог ... хитрувания“ Йов 5:13. ²„Господ ... безполезни“ Пс. 94:11. ³Кифа Еврейското име на Петър, един от дванадесетте апостола.

съдете за нищо преждевременно, преди да е дошъл Господ. Той ще освети скритото в мрак и ще разкрие намеренията на сърцата. Тогава Бог ще даде на всеки похвалата, която е заслужил.

⁶Братя и сестри, казах тези неща за Аполос и за мен заради вас, като пример, от който да разберете значението на думите: „Следвайте само това, което е писано“, за да не се възгордявате и да не отдавате предпочитания на един за сметка на друг. ⁷Кой казва, че ти си по-добър от останалите? И кое от това, което имаш, не ти е било дадено? А след като всичко ти е било дадено, защо тогава се гордееш така, сякаш не ти е било подарено?

⁸Мислите, че сега имате всичко, което ви е нужно, и сте вече богати. Мислите, че сте станали царе без нас. Бих искал наистина да сте царе, за да царуваме и ние с вас! ⁹Защото мисля, че Бог отреди на нас, апостолите, последното място, като на мъже, обречени на смърт, тъй като станахме зрелище за цял свят—и за ангелите, и за хората. ¹⁰Ние сме глупави заради Христос, но вие сте мъдри в Христос. Ние сме слаби, но вие сте силни. Вие сте почитани, а ние—презрени. ¹¹Дори и сега все още сме гладни и жадни, облечени в дрипи, бити и бездомни. ¹²Работим неуморно, за да изкараме прехраната си. Когато ни проклинат—благодаряваме, когато ни преследват—търпим, ¹³когато ни хулят—отвърщаме с добра дума. И досега хората се отнасят с нас като с боклука на света, измета на обществото.

¹⁴Пиша това не за да ви накарам да се срамувате, а ви предупреждавам като свои скъпи деца. ¹⁵Защото дори и да имате десет хиляди наставника в Христос, нямате много бащи, понеже аз съм този, който стана ваш баща в Христос Исус чрез Благата вест. ¹⁶Ето защо ви умолявам: подражайте ми. ¹⁷Затова изпратих при вас Тимотей, мое скъпо и вярно дете в Господа, който ще ви напомня принципите, които следвам в своя живот в Христос Исус, както ги поучавам навсякъде във всички църкви.†

¹⁸Мислейки, че няма отново да ви посетя, някои се възгордяха. ¹⁹Но аз ще дойда при вас скоро, ако такава е Божията воля, и тогава ще видя не колко красноречиви, а колко силни са тези, които са се възгордели. ²⁰Защото Божието царство не е въпрос на красноречие, а на сила. ²¹Кое предпочитате:

С пръчка в ръка ли да дойда при вас, за да ви накажа, или с любов и кротък дух?

Аморалност в църквата

5 Говори се, че сред вас има сексуални грехове, които не се срещат дори сред езичниците: казват, че някой живее с мащехата си! ²А вие сте се възгордели, макар че по-скоро би трябвало

да скърбите. Този, който е извършил това дело, трябва да бъде отстранен от вашата общност. ³Що се отнася до мен, въпреки че тялом не съм с вас, аз присъствам духом и вече съм осъдил човека, който е извършил този грях. ⁴Съберете се заедно в името на нашия Господ Исус. Моят дух ще бъде сред вас. Със силата на нашия Господ Исус ⁵трябва да предадете такъв човек на Сатана, за да се погуби грешната му човешка природа, така че в Господния Ден† духът му да бъде спасен.

⁶Вашето самодоволство не е добро. Не знаете ли, че „малко мая заквасва цялото тесто“? ⁷Изхвърлете старата мая, за да бъдете ново тесто. Вие сте безквасен хляб,¹ защото Христос, нашето пасхално агне, беше пожертван заради нас. ⁸Затова нека непрестанно празнуваме Пасхата не с хляб, приготвен със старата мая, която е маята на злината и злобата, а с безквасен хляб— хляба на искреността и истината.

⁹Писах ви в писмото си, че не трябва да общувате с онези, които вършат сексуални грехове. ¹⁰Не искам да кажа, че изобщо не трябва да общувате с всички хора в този свят, които вършат сексуални грехове или са алчни, измамници или идолопоклонници, защото тогава ще трябва да се изолирате от целия свят. ¹¹Това, което ви писах, е да не общувате с някой, който нарича себе си брат в Христос, а върши сексуални грехове и е алчен, идолопоклонник, клеветник, пияница или измамник. Дори не сядайте да се храните с такъв човек!

¹²⁻¹³Защото нима аз съм този, който трябва да съди хората извън църквата? Тях Бог ще ги съди. Но вие трябва да съдите хората, които са част от църквата. Писанието казва: „Изгонете злия човек сред вас.“²

За отсъждането при спорове между християни

БАко някой от вас има спор с друг човек, защо се осмелява да се обръща към съда на грешниците вместо към Божиите свети хора? ²Или не знаете, че Божиите свети хора ще съдят света? А след като вие ще съдите света, нима не сте достойни да отсъдите относно най-незначителни въпроси? ³Не знаете ли, че ще съдим дори и ангелите? А какво остава за обикновените житейски неща! ⁴Затова, когато имате обикновени житейски спорове, не давайте правосъдието в ръцете на хора, които нямат думата в църквата.† ⁵Казвам това, за да се засрамите. Нима няма сред вас някой мъдър човек, който да разреши споровете между двама братя, ⁶та става така, че един брат се съди с друг, и то пред невярващи?

¹безквасен хляб Специалният хляб без мая, който евреите ядат по време на Пасхата. Павел иска да каже, че християните са освободени от греха, също както пасхалният хляб е „освободен“ от маята. ²„Изгонете ... вас“ Втор. 22:21,24.

⁷Всъщност вече сте победени, щом се съдите един друг. Защо вместо това не оставите да извършат неправда към вас? Защо не оставите да ви ограбят? ⁸Напротив: самите вие вършите неправди и ограбвате, и при това своите братя и сестри в Христос!

⁹Нима не знаете, че хората, които вършат зло, няма да наследят Божието царство? Не се заблуждавайте! Няма да го наследят нито онези, които вършат сексуални грехове, нито идолопоклонниците, нито прелюбодейците, нито мъжете, които позволяват да бъдат използвани за хомосексуални връзки, нито мъжете, които практикуват хомосексуализъм, ¹⁰нито крадците, нито алчните, нито пияниците, нито клеветниците, нито измамниците. ¹¹А такива бяха някои от вас, но бяхте очистени, бяхте отделени за служба на Бога и станяхте праведни в името на Господ Исус Христос и чрез Духа на нашия Бог.

Прославете Бога с телата си

¹²„Всичко ми е позволено“, но не всичко е полезно. Да, „всичко ми е позволено“, но няма да позволя на нищо да ме владее. ¹³„Храната е за стомаха и стомахът е за храната“—това е вярно, но Бог ще сложи край и на едното, и на другото. Нашите тела не са за сексуални грехове, а за да служим на Господа, и Господ е за телата ни. ¹⁴Бог не само възкреси Господа, но чрез своята власт ще възкреси и нас. ¹⁵Не знаете ли, че телата ви са части на Христос? Нима ще взема това, което е част на Христос, и ще го свързва с проститутка? В никакъв случай! ¹⁶Или не знаете, че този, който се свързва физически с проститутка, става едно цяло с нея? Писанието казва: „Двамата ще станат едно цяло.“¹ ¹⁷А този, който се свързва с Господа, се слива в един дух с него.

¹⁸Бягайте от сексуалния грях. Всеки друг грях, който човек може да извърши, е извън тялото му, но който върши сексуален грях, върши грях срещу собственото си тяло. ¹⁹Нима не знаете, че тялото ви е храм на Святия Дух, който е във вас и който ви е даден от Бога, и че не принадлежите на себе си? ²⁰Бог ви купи и заплати цената; затова прославете Бога с телата си.

За брачния живот

7 Сега за онова, за което ми писахте: добре е човек да не се жени, ²но поради опасността от сексуални грехове, всеки мъж трябва да има своя съпруга и всяка жена трябва да има свой съпруг. ³Мъжът трябва да дава на жена си това, което ѝ дължи като на съпруга, а така също жената трябва да дава на мъжа си това, което му дължи като на съпруг. ⁴Не жената е

¹„Двамата ... цяло“ Бит. 2:24.

господар на тялото си, а мъжът ѝ. Така също не мъжът е господар на тялото си, а жена му. ⁵Не се лишавайте един от друг, освен ако сте се споразумели да бъде така за известно време, за да се посветите на молитва и след това отново да бъдете заедно, за да не може Сатана да ви изкушава поради вашата неспособност да се владеете. ⁶Но казвам това само като съвет, а не като заповед. ⁷Бих искал всички хора да са като мен, но всеки е получил различен дар от Бога и един живее по един начин, а друг—по друг.

⁸А сега за неженените и вдовиците ще кажа следното: добре е, ако те останат неженени като мен. ⁹Но ако не могат да се въздържат, нека да се оженят, защото е по-добре да се оженят, отколкото да изгарят в желание.

¹⁰А за тези, които са женени, давам заповед (всъщност не аз я давам, а Господ): жената не трябва да напуска мъжа си, ¹¹а ако го напусне, трябва да не се омъжва отново или да се върне при мъжа си. Мъжът също не трябва да се развежда с жена си.

¹²За останалите казвам (и го казвам аз, а не Господ): ако някой брат има невярваща жена и тя е съгласна да живее с него, той не трябва да се развежда с нея. ¹³И ако някоя жена има невярващ мъж и той е съгласен да живее с нея, тя не трябва да се развежда с него, ¹⁴защото невярващият мъж се освещава чрез връзката си с вярващата жена и невярващата жена се освещава чрез връзката си с вярващия брат. Ако не беше така, децата ви щяха да бъдат нечисти, а сега са осветени.

¹⁵Но ако невярващият поиска да се разведе, оставете го да направи това. В такъв случай вярващият брат или сестра са свободни. Бог ни призова да живеем в мир. ¹⁶Защото откъде знаеш, жено, дали няма да спасиш своя мъж? Или откъде знаеш, мъжо, дали няма да спасиш своята жена?

Живейте така, както Бог ви е призовал

¹⁷Всеки трябва да живее така, както Господ е определил за него и както Бог го е призовал. Така наставлявам във всички църкви.† ¹⁸Ако някой е бил вече обрязан, когато Бог го е призовал, не трябва да крие обрязването си. Ако някой е бил призован, без да бъде обрязан, не трябва да се обрязва. ¹⁹Обрязването или необрязването не означават нищо—важно е следването на Божиите заповеди. ²⁰Всеки трябва да остане така, както е бил, когато Бог го е призовал. ²¹Роб ли си бил, когато Бог те е призовал? Това не трябва да те тревожи. Но ако можеш да станеш свободен, използвай възможността. ²²Защото този, който е бил роб, когато Бог го е призовал, е свободен в Господа, така както този, който е бил свободен, когато Бог го е призовал, е роб на

Христос. ²³Той ви купи и заплати цената; затова не ставайте роби на хора. ²⁴Братя и сестри, всеки трябва да остане пред Бога такъв, какъвто е бил, когато Бог го е призовал.

Въпроси относно неженените и вдовиците

²⁵Сега за онези, които не са женени: нямам заповед от Господа, но ви давам мнението си като човек, на когото можете да вярвате, защото Господ ми е показал милост. ²⁶Ето какво мисля аз: поради сегашните трудни времена добре е човек да остане неженен като мен. ²⁷Ако си свързан с жена, не търси освобождение, а ако си се освободил, не си търси жена. ²⁸Но ако се ожениш, не вършиш грях. И ако девойка се омъжи, не върши грях. Но такива хора ще трябва да понасят трудности в този живот, а аз се опитвам да ви предпазя от това.

²⁹Ето какво ще ви кажа, братя и сестри: времето изтича. Отсега нататък онези, които имат жени, трябва да живеят така, сякаш нямат, ³⁰онези, които скърбят—така, сякаш не скърбят, онези, които се радват—така, сякаш не се радват, онези, които купуват—така, сякаш не притежават нищо, ³¹а онези, които се ползват от всичко, което светът им предлага—така, сякаш не се ползват от нищо, защото светът, такъв, какъвто е сега, е преходен.

³²Искам да нямате грижи. Нежененият човек се грижи за Господните дела и как да угоди на Господа. ³³А жененият човек се грижи за житейски неща и как да угоди на жена си ³⁴и затова е раздвоен. Така неомъжената жена или девойка се грижи за Господните дела, за да бъде тя свята в тяло и в дух, а омъжената жена се грижи за житейските неща и как да угоди на мъжа си. ³⁵Казвам това за ваше добро, не за да ви налагам ограничения, а заради добрия ред и за да сте посветени на Господа, без нищо да ви отвлича.

³⁶Ако някой смята, че не постъпва както е редно към годеницата си, ако страстите му са толкова силни, че мисли, че трябва да се оженият, той трябва да направи това, което иска: не върши грях. ³⁷Но този, който е твърд в сърцето си, никой не го принуждава, господар е на желанията си и е решил в сърцето си да задържи годеницата си, без да се жени за нея, ще направи добре. ³⁸И така, този, който се оженва за годеницата си, постъпва добре, а този, който не се оженва за нея—още по-добре.

³⁹Жената е свързана в брак, докато мъжът ѝ е жив, но ако той умре, е свободна да се омъжи за когото иска, при условие, че бракът е в Господа. ⁴⁰Но според мен тя ще е по-щастлива, ако остане така, както е, а мисля, че и аз имам Божия Дух.

За храната, принесена в жертва на идоли

8 А сега за храната, принесена в жертва на идоли: знаем, че „всички имаме знание“. Но знанието възгордява, а любовта укрепява. ²Ако някой мисли, че знае нещо, той не знае нищо така, както трябва да го знае. ³Но ако някой обича Бога, Бог го познава.

⁴И така, по въпроса за храната, принесена в жертва на идоли— знаем, че истински идол в света не съществува и че Бог е само един. ⁵И въпреки че и на небето, и на земята има много „богове“, както хората ги наричат (а наистина има много „богове“ и много „господари“), ⁶за нас има само един Бог—Отец, от когото идва всичко и за когото живеем, и има само един Господ—Исус Христос, чрез когото съществува всичко и чрез когото живеем.

⁷Но не всички хора знаят това. Някои доскоро се покланяха на идоли и когато ядат месо, принесено в жертва, гледат на него като на посветено на идол и слабата им съвест се осквернява. ⁸Но храната не ни приближава към Бога и нито губим, ако не ядем, нито печелим, ако ядем.

⁹Само внимавайте това ваше право да не стане причина слабите да паднат. ¹⁰Защото ако някой, който е слаб, види теб, който имаш знание, да ядеш в езически храм, няма ли съзнанието на слабия да го насърчи до такава степен, че да започне да яде месото, принесено в жертва на идоли? ¹¹Слабият ще бъде погубен заради твоето знание, същият твой брат, за когото Христос умря! ¹²И така, съгрешавайки спрямо своите братя и сестри, като ги карате да извършат нещо, противно на слабата им съвест, вие съгрешавате спрямо Христос. ¹³Затова, ако храната изкушава моя брат да съгреша, никога няма да ям месо, за да не го изкушавам да съгреша.

9 Не съм ли свободен? Не съм ли апостол? Не съм ли видял Исус, нашия Господ? Не сте ли вие моето дело в Господа? ²Дори и да не съм апостол за другите, за вас съм апостол, защото вие сте печатът, който доказва моето апостолство в Господа.

³На тези, които ме разпитват, казвам в своя защита така: ⁴Нямам ли право да ям и да пия? ⁵Нямам ли право да се оженя за вярваща жена както другите апостоли и Господните братя, и Кифа¹? ⁶И нима само аз и Варнава трябва да работим за прехраната си? ⁷Кой служи войник на свои разноски? Кой седи лозе и не яде плодовете му? И кой се грижи за стадо и не пие млякото му?

⁸Не казвам всичко това само от човешка гледна точка. Нима и законът не казва същото? ⁹Защото в закона на Моисей е писано: „Не връзвай устата на вол, който вършее.“² Но нима за воловете се грижи Бог? ¹⁰Не казва ли това за нас? Да, за нас е написано

¹Кифа Еврейското име на Петър, един от дванадесетте апостола. ²„Не връзвай ... вършее“ Втор. 25:4.

това, защото този, който оре, трябва да оре с надежда и този, който вършее—с очакване да получи своя дял от реколтата. ¹¹А нима е твърде много ние, които посяхме у вас зърното на духовното, да искаме да пожънем от вас материални блага? ¹²Ако други имат правото да вземат неща от вас, нямаме ли ние повече основания от тях? Но ние не сме се възползвали от това свое право и понасяме всичко, за да не поставяме пречки по пътя на Благата вест за Христос. ¹³Не знаете ли, че онези, които работят в храма, получават храната си от храма и онези, които служат редовно при олтара, си делят помежду си това, което е принесено в дар? ¹⁴Така и Господ заповяда онези, които изявяват Благата вест, да получават прехраната си от това.

¹⁵Но аз не съм се възползвал от никое от тези свои права. И написах това не за да се приложи в моя случай, защото по-скоро ще умра, отколкото да позволя на някого да ми отнеме правото да се гордея. ¹⁶Защото нямам причина да се гордея с това, че проповядвам Благата вест, понеже това е мое задължение и горко ми, ако не го изпълнявах! ¹⁷Ако правя това по свой избор, заслужавам награда, но ако ми е поверена тази задача и правя това не по свой избор, ¹⁸каква е наградата ми тогава? Тя е в това, че мога да проповядвам Благата вест безплатно и да не се възползвам от правата, които ми дава проповядването на Благата вест.

¹⁹Защото, въпреки че съм свободен от всички, аз станах роб на всички, за да мога да спечеля повечето от тях. ²⁰За юдеите станах като юдеин, за да мога да ги спечеля. За онези, които са подчинени на закона, станах като човек, който е подчинен на закона (въпреки че аз самият не съм подчинен на закона), за да мога да ги спечеля. ²¹За онези, които не са подчинени на закона, станах като човек, който не е подчинен на закона (въпреки че аз не съм без Божий закон—подчинен съм на Христовия закон), за да мога да ги спечеля. ²²Станах слаб за слабите, за да ги спечеля. Станах всичко за всички, за да мога по всякакъв начин да спася част от тях. ²³Правя всички тези неща заради Благата вест, за да мога да споделя благословенията ѝ.

²⁴Нима не знаете, че всички състезатели на стадиона бягат, но само един получава наградата? Бягайте така, че вие да я спечелите! ²⁵Всеки участник в едно състезание упражнява самоконтрол във всичко, за да бъде увенчан с тленен лавров венец, а ние се състезаваме, за да спечелим венец, който трае вечно. ²⁶Ето така бягам аз—като човек, който има цел, и така се боксирам—като човек, който не нанася удари във въздуха. ²⁷Изтощавам и подчинявам тялото си, за да не стане така, че проповядвайки на други, аз самият да бъда отхвърлен от Бога.

Не бъдете като юдеите

10 Братя и сестри, искам да знаете, че всичките ни предци бяха под закрилата на облака и всички пресякоха морето. ²Всички те бяха кръстени[†] в облака и в морето като последователи на Моисей. ³Всички ядоха една и съща духовна храна ⁴и всички пиха едно и също духовно питие, защото пиеха от духовния камък, който ги съпровождаше, и този камък беше Христос. ⁵Но повечето бяха погубени в пустинята, защото Бог им се разгневи.

⁶Всичко това се случи като пример за нас, така че да не бъдем хора, които желаят да вършат зло като тях. ⁷Не бъдете идолопоклонници като някои от тях. Както казва Писанието: „Хората седнаха да ядат и да пият и станаха да играят.“¹ ⁸И нека не вършим сексуални грехове като някои от тях, което беше причина двадесет и три хиляди да умрат само за един ден! ⁹И нека не изпитваме Христос като някои от тях, поради което загинаха от змиите. ¹⁰И не се оплаквайте като някои от тях, поради което бяха погубени от ангела на смъртта.

¹¹Тези неща се случиха с тях като пример и бяха записани, за да предупредят нас, които живеем във време, когато светът е към своя край. ¹²Ето защо този, който мисли, че стои здраво, трябва да внимава, за да не падне. ¹³Когато сте подложени на изпитание, помнете, че и други са били изпитани по същия начин. Но Бог държи на думата си. Той няма да позволи изпитанието пред вас да е по-голямо, отколкото можете да понесете, и заедно с изпитанието ще ви посочи и изход, за да можете да устоите.

¹⁴В заключение, скъпи мои, ще ви кажа да бягате от идолопоклонството. ¹⁵Говоря ви като на разумни хора. Отсъдете сами това, което казвам. ¹⁶Нали чашата на благословение, за която благодарим, е начин да имаме общение в кръвта на Христос и хлябът, който разчупваме—начин да имаме общение в тялото на Христос? ¹⁷И щом има един хляб, значи всички ние сме едно тяло, защото всички споделяме този един хляб.

¹⁸Вижте народа на Израел. Нали тези, които ядат принесеното в жертва, имат общение в олтара? ¹⁹Не искам да кажа, че храната, принесена в жертва на идоли, значи нещо или че идолите значат нещо. ²⁰Напротив—това, което принасят в жертва, е жертвоприношение пред демони, а не пред Бога, и не искам вие да имате общение с демоните! ²¹Не можете да пиете и от Господната чаша, и от чашата на демоните. Не можете да участвате и в трапезата на Господа, и в трапезата на демоните. ²²Нима се опитваме да накараме Господа да ревнува и нима сме по-силни от него?

---

¹„Хората ... играят“ Изх. 32:6.

Използвайте свободата си за слава на Бога

²³„Всичко ни е позволено.“ Да, но не всичко е полезно. „Всичко ни е позволено“, но не всичко укрепява. ²⁴И нека всеки се грижи не за собствените си интереси, а за интересите на другите.

²⁵Яжте всяко месо, което се продава на пазара, без да разпитвате откъде е, за да успокоявате съвестта си. ²⁶Защото, както казва Писанието: „Земята и всичко на нея принадлежи на Господа.“¹

²⁷Ако някой от невярващите ви покани и решите да отидете, яжте всичко, което сложат пред вас, без да разпитвате за месото заради съвестта си. ²⁸Но ако някой ви каже, че то е било принесено в жертва на идол, не яжте заради човека, който ви го е казал и заради съвестта. ²⁹Като казвам „съвест“, имам предвид не вашата, а тази на другия човек. Защото свободата ми не трябва да бъде ограничавана от нечия чужда съвест. ³⁰И ако се нахраня с благодарност, няма причина да ме обвиняват в богохулство заради нещо, за което благодаря на Бога.

³¹Така че, дали ядете или пиете, или вършите нещо друго, правете всичко за Божия слава. ³²Не пречете нито на юдеи, нито на гърци или на тези, които принадлежат на Божията църква,[†] ³³така както аз самият се опитвам всякак да угодя на всички, като търся не това, което е добро за мен, а това, което е добро за всички, за да бъдат те спасени.

11 Следвайте моя пример, както аз следвам примера на Христос.

Жените по време на богослужението

²Аз ви хваля, защото ме помните във всичко и следвате точно ученията, така както ви ги предадох. ³Но искам да знаете, че Христос е глава на всеки мъж и мъжът е глава на жената, а Бог е глава на Христос. ⁴Всеки мъж, който се моли или пророкува с покрита глава, посрамва главата си. ⁵А всяка жена, която се моли или пророкува с непокрита глава, посрамва главата си. Защото това е същото както ако обръсне главата си. ⁶Ако жената не покрива главата си, може също и да отреже косите си. Но понеже е срамно една жена да отреже косите си или да обръсне главата си, тя трябва да покрива главата си. ⁷А мъжът не трябва да покрива главата си, защото той е Божият образ и слава, а жената е славата на мъжа, ⁸защото не мъжът бе създаден от жената, а жената—от мъжа. ⁹И не мъжът бе създаден за жената, а жената—за мъжа. ¹⁰Затова жената трябва да покрива главата си в знак на това, че е подвластна, а също и заради ангелите.

---

¹„Земята ... Господа“ Пс. 24:1; 50:12; 89:11.

¹¹Но в Господа нито жената е независима от мъжа, нито мъжът е независим от жената, ¹²защото както жената е създадена от мъжа, така и мъжът е роден от жена, а всичко е от Бога. ¹³Сами преценете дали е прилично една жена да се моли на Бога с непокрита глава. ¹⁴Нима самата природа не ви учи, че за мъжа е срамно да остави косата си дълга, ¹⁵а за жената е чест да я носи дълга, защото косата ѝ е дадена, за да покрива главата си? ¹⁶Някои може да поискат да спорят, но нека подчертая, че нито ние, нито Божиите църкви[†] следваме тяхната практика.

Господната вечеря

¹⁷А с това, което сега ще ви кажа, няма да ви хваля, защото се събирате не за по-добро, а за по-лошо. ¹⁸Първо, чувам, че когато се съберете, между вас има разцепления и вярвам, че в това има някаква истина. ¹⁹А и трябва да има разделения сред вас, за да може достойните да изпъкнат! ²⁰И така, когато се съберете, вие всъщност не ядете Господната вечеря,¹ ²¹защото когато се храните, никой не чака останалите и един се напива, а друг остава гладен. ²²Нямате ли си къщи, в които да ядете и пиете? Или презирате Божията църква[†] и се опитвате да засрамите бедните? Какво да ви кажа? Да ви похваля ли? За това няма да ви похваля.

²³Защото от Господа получих учението, което ви предадох: вечерта, когато бе арестуван, Господ Исус взе един хляб ²⁴и след като благодари, го разчупи и каза: „Това е моето тяло, което давам за вас. Правете това, за да ме помните.“ ²⁵Също така, след като бяха свършили вечерята, взе чашата с вино и каза: „Тази чаша е новият завет, запечатан с моята кръв. Винаги, когато пиете това вино, правете го, за да ме помните. ²⁶Защото винаги, когато ядете този хляб и пиете тази чаша, вие известявате смъртта на Господа, докато той дойде.“

²⁷Който яде хляба или пие Господната чаша по недостоен начин, ще бъде виновен в грях срещу Господното тяло и кръв. ²⁸Но човек трябва да изпита себе си и тогава може да яде хляба и пие чашата. ²⁹Защото този, който яде и пие недостойно, си навлича присъда, понеже не разпознава тялото. ³⁰Ето защо има сред вас много слаби, болни и много умират. ³¹Но ако изпитвахме себе си, нямаше да бъдем съдени. ³²А когато Господ ни съди, тогава получаваме наставление, за да не бъдем осъдени заедно с другите хора от този свят.

³³И така, братя и сестри, когато се събирате да се храните, изчакайте се един друг. ³⁴Ако някой е гладен, да се нахрани

[†]Господната вечеря Хлябът и виното, които Исус завещава на последователите си да приемат, за да го помнят. Вж. Лука 22:14-20.

вкъщи, за да не предизвиквате Божията присъда с вашите събирания. А останалото ще наредя, когато дойда.

Дарби от Святия Дух

12 Сега за духовните дарби, братя и сестри—не искам да останете в неведение. ²Знаете, че когато бяхте езичници, ви отклоняваха и служехте на неми идоли. ³Затова искам да ви осведомя, че никой, който говори чрез Божия Дух, няма да каже: „Проклет да е Исус!“ И само чрез Святия Дух човек може да каже: „Исус е Господ!“

⁴Има различни духовни дарби, но Духът, който дава тези дарби, е един и същ. ⁵Има различни начини да се служи, но всички те са от един и същ Господ. ⁶И има различни начини, по които Бог действа, но един и същ Бог върши всичко сред всички хора. ⁷На всеки е дадено да се прояви у него Духът за всеобщо благо. ⁸На един чрез Духа е дадена способността да говори с мъдрост, а на друг, чрез същия Дух—способността да говори със знание. ⁹На един е дадена вяра чрез същия Дух, а на друг, също чрез него—дарби да лекува. ¹⁰На някого е дадена силата да върши чудеса, а на друг—да пророкува. На един е дадена способността да различава добрите от лошите духове, на друг—да говори различни езици, а на трети—да обяснява езиците. ¹¹Но един и същ е Духът, който върши всичко това и определя различно за всеки—така, както пожелае.

Христовото тяло

¹²И също както човешкото тяло е едно, но има много части, които, въпреки че са много, заедно оформят едно тяло, така е и с Христос. ¹³Защото всички бяхме кръстени† от действието на един Дух, за да станем част от едно тяло, независимо дали сме юдеи или езичници, роби или свободни, и на всички ни бе дадено да прием от един Дух.

¹⁴Човешкото тяло не се състои от една, а от много части. ¹⁵И ако кракът каже: „Аз не принадлежа на тялото, защото не съм ръка“, нима това е причина той да престане да е част от тялото? ¹⁶И ако ухото каже: „Аз не принадлежа на тялото, защото не съм око“, нима това е причина то да престане да бъде част от тялото? ¹⁷Ако цялото тяло беше око, как щяхме да чуваме? И ако цялото тяло беше ухо, как щяхме да усещаме ароматите? ¹⁸Но всъщност Бог е поставил всяка една част в тялото така, както той е пожелал, и е определил мястото на всяка от тях. ¹⁹И ако всички те бяха само една част, къде щеше да е тялото? ²⁰Сега частите са много, а тялото е само едно.

²¹Окото не може да каже на ръката: „Нямам нужда от теб.“ И главата не може да каже на краката: „Нямам нужда от вас.“
²²Точно обратното—частите на тялото, които изглеждат слаби, са най-необходими. ²³И към частите, които зачитаме по-малко, ние се отнасяме с по-голямо уважение. И към тези части, които не са представителни, се отнасяме със специално внимание, ²⁴защото нашите по-представителни части нямат нужда от такова отношение. Бог е създал тялото по такъв начин, че да даде по-голяма почит на по-несъвършените части, които са лишени от нея, ²⁵за да няма разделения в тялото, а различните части да се грижат еднакво една за друга. ²⁶Ако една част от тялото страда, всички други страдат заедно с нея. Ако на една част се окаже почит, всички части споделят радостта ѝ.

²⁷Така вие сте тялото на Христос и всеки от вас е част от него. ²⁸Бог постави в църквата† първо апостолите, след това пророците, после учителите, после хората със сила да вършат чудеса, после хората с дарба да лекуват, после хората, които помагат с делата си, хората с дарба да ръководят и хората с дарба да говорят други езици. ²⁹Нима всички са апостоли? Нима всички са пророци? Нима всички са учители? Нима всички вършат чудеса? ³⁰Нима всички имат дарбата да лекуват? Нима всички говорят други езици? Нима всички обясняват езици? ³¹Но трябва да се стремите към по-големите дарби и сега ще ви покажа най-добрия път.

Любовта

13 Ако мога да говоря езиците на различните народи и дори тези на ангелите, но нямам любов в сърцето си, съм само една шумна камбана или дрънкащ цимбал. ²Ако имам дарбата да пророкувам и знаая всички Божии тайни, и имам цялото божествено знание и такава вяра, че да премествам планини, но нямам любов в сърцето си, аз съм нищо. ³И ако едно по едно раздам всичко, което имам, за да нахраня онези, които са в нужда, и дори ако дам тялото си да бъде изгорено, но нямам любов в сърцето си, нищо не печеля.

⁴Любовта е търпелива и блага. Тя не завижда, не се хвали, ⁵не се възгордява и не е груба и егоистична. Любовта не е избухлива и злопамятна. ⁶Тя не се радва на зло, а споделя радостта от истината. ⁷Любовта винаги търпеливо приема всичко, винаги вярва, винаги се надява и винаги устоява.

⁸Любовта никога няма да свърши, а пророческата дарба ще се прекрати, езиците ще престанат, знанието ще се прекрати. ⁹Защото и знанието, и пророчествата ни са само частични. ¹⁰А когато дойде съвършенството, това, което е частично, ще се прекрати. ¹¹Когато бях дете, говорех по детски, мислех по детски и

разсъждавах по детски. Но сега, когато съм вече мъж, съм оставил детинското. ¹²Сега виждаме мътно отражение в огледало, но когато дойде съвършенството, ще видим лице в лице. Сега знанието ми е частично, но тогава то ще е пълно, така както Бог ме познава напълно. ¹³А дотогава остават тези три неща: вяра, надежда и любов; и най-велика от тях е любовта.

Използвайте духовните дарби в помощ на църквата

14 Стремете се към любовта и ревностно желайте духовни дарби, и особено дарбата да пророкувате. ²Този, който има дарбата да говори друг език, говори не на хората, а на Бога, защото никой не може да разбере какво казва. Той говори тайни чрез Духа. ³А този, който пророкува, говори неща, които укрепват, насърчават и утешават хората. ⁴Който има дарбата да говори друг език, укрепва себе си, а който има дарбата да пророкува, укрепва църквата. [†] ⁵Искам всички вие да имате дарбата да говорите други езици, но още повече искам да имате дарбата да пророкувате. Този, който пророкува, е по-велик от този, който говори други езици, освен ако той може да обясни това, което казва, за да се укрепи цялата църква.

⁶Братя и сестри, ако дойда при вас и говоря други езици, каква полза ще имате, ако не ви донеса откровение, божествено знание, пророчество или учение? ⁷Същото е и с неодушевените предмети, които издават звук, като флейтата и лирата—ако тези звуци не се различават ясно, как хората ще разберат каква мелодия свири флейтата или лирата? ⁸И ако тръбата изсвири неясно, кой ще се подготви за битка? ⁹Така и вие, ако произнасяте неразбираеми звуци, кой ще разбере какво сте казали? Ще говорите на вятъра. ¹⁰В света несъмнено съществуват много езици и нито един от тях не е без свое значение. ¹¹Ето защо ако не зная значението на думите, ще бъда чужденец за този, който говори, и този, който говори, ще бъде чужденец за мен. ¹²Същото се отнася и за вас: след като се стремите към духовни дарби, постарайте се да получите колкото можете повече от тях за укрепването на църквата. [†]

¹³Следователно този, който говори друг език, трябва да се моли също и да може да обясни думите си. ¹⁴Защото ако се моля на друг език, духът ми се моли, но умът ми остава неплоден. ¹⁵Какво да правя тогава? Ще се моля с духа си, но също и с ума си. Ще пея песни на възхвала с духа си, но също и с ума си. ¹⁶Защото ако изречеш благословение само с духа си, как обикновеният слушател ще каже „Амин“ [†] на твоята благодарствена молитва, ако не разбира това, което казваш? ¹⁷Може да благодариш много хубаво, но не помагаш на другия човек да укрепне.

1 КОРИНТЯНИ 14:18–36 334

¹⁸Аз благодаря на Бога, че моята дарба да говоря други езици е по-голяма от тази на всеки един от вас, ¹⁹но в църквата† предпочитам да изрека пет думи, които могат да се разберат, отколкото десет хиляди думи на друг език, така че да поуча и другите.

²⁰Братя и сестри, не бъдете като деца в мисленето си, а разсъждавайте като зрели хора, но по отношение на злото бъдете като невръстни деца. ²¹Законът казва:

„Чрез хора, които говорят други езици,
и чрез устните на чужденци
ще говоря на тези хора,
но дори и тогава те няма да ме послушат.“ *Исая 28:11–12*

Това казва Господ.

²²Така и дарбата за други езици е знак не за вярващите, а за невярващите. Пророческата дарба е знак не за невярващите, а за вярващите. ²³Ето защо ако цялата църква† се събере и всички говорят други езици, ако влязат външни хора или невярващи, няма ли да кажат, че сте полудели? ²⁴Но ако всички пророкуват, когато влезе невярващ или външен човек, той ще осъзнае греха си чрез думите им, ще бъде осъден чрез думите им, ²⁵тайните на неговото сърце ще бъдат изявени и тогава той ще падне по очи и ще се поклони на Бога, казвайки: „Бог наистина е сред вас!“

Събирайте се, за да укрепявате църквата

²⁶Какво да правим тогава, братя и сестри? Когато се съберете, един има псалм, друг—поучение, трети—откровение, един говори чужд език, а друг обяснява думите му. Всичко трябва да се прави за укрепването на църквата. ²⁷Ако някой говори друг език, трябва да говорят двама или най-много трима, и то един по един, а някой да обяснява това, което се говори. ²⁸А ако няма кой да обяснява, те трябва да мълчат в църквата† и да говорят на себе си и на Бога.

²⁹Двама или трима пророци трябва да говорят, а другите—да изпитват думите им. ³⁰Ако нещо бъде разкрито на друг човек, който седи, говорещият трябва да замълчи, ³¹защото всички можете да пророкувате един след друг, за да може всички да се поучат и всички да бъдат насърчени. ³²Духовете, които вдъхновяват пророците, са под контрола на пророците. ³³Защото Бог носи не безредие, а мир.

Както във всички църкви† на Божиите святи хора, ³⁴жените трябва да мълчат в църквите. На тях не им е позволено да говорят и те трябва да се подчиняват, както казва и законът. ³⁵Ако искат да научат нещо, нека попитат мъжете си вкъщи, защото е срам за една жена да говори в църквата. ³⁶Нима от вас излезе Божието слово? И само до вас ли стигна?

³⁷Ако някой смята, че е пророк или че има духовна дарба, трябва да разпознае, че това, което ви пиша, е заповед от Господа. ³⁸Ако някой не приеме това, и той няма да бъде приет от Бога.

³⁹И така, братя и сестри, стремете се да пророкувате и не забранявайте да се говорят други езици, ⁴⁰но нека всичко се върши както трябва и с ред.

Благата вест за Христос

15 Братя и сестри, искам да ви припомня Благата вест, която ви проповядвах и вие приехте, в която стоите твърдо ²и която ви носи спасение, ако запазите посланието ми в съзнанието си (освен ако не сте повярвали напразно).

³Защото ви предадох онова, което и аз получих. Съобщих ви най-важното: че Христос умря за греховете ни, както казват Писанията, ⁴и че бе погребан, а на третия ден—възкресен, както казват Писанията, ⁵че се яви на Кифа,¹ а след това на дванадесетте апостола. ⁶След това веднъж се яви на повече от петстотин братя и поветчето от тях са все още живи, макар и някои да са мъртви. ⁷След това се яви на Яков и отново на всички апостоли ⁸и най-накрая и на мен като на човек, роден преждевременно. ⁹Аз съм най-незначителният сред апостолите и дори не съм достоен да се нарека апостол, защото преследвах Божията църква.[†] ¹⁰Но благодарение на Божията благодат аз съм това, което съм. И благодатта, която той прояви към мен, не бе напразна. Напротив: трудех се по-упорито от всички останали, въпреки че не аз го правех, а Божията благодат, която беше в мен. ¹¹И така, дали ви проповядвам аз или те, това е, което всички проповядваме, и това е, в което вие повярвахте.

Нашето възкресение

¹²Но след като проповядваме, че Христос бе възкресен от мъртвите, защо някои от вас казват, че няма възкресение на мъртвите? ¹³Ако няма възкресение на мъртвите, значи Христос не е бил възкресен. ¹⁴А ако Христос не е бил възкресен, безсмислено е проповядването ни, безсмислена е и вярата ви. ¹⁵А се оказваме и лъжесвидетели относно Бога, защото пред него свидетелствахме под клетва, че той е възкресил Христос. Но ако, както казват, мъртвите не възкръсват, то и Бог не е възкресил Христос. ¹⁶А ако мъртвите не възкръсват, то Христос не е бил възкресен, ¹⁷а ако Христос не е бил възкресен, вярата ви е безполезна, вие все още сте в греховете си ¹⁸и онези, които са били в

¹Кифа Еврейското име на Петър, един от дванадесетте апостола.

Христос, когато са умрели, са изгубени. ¹⁹Ако имахме надежда в Христос само за този живот, ние бихме били най-достоините за съжаление сред всички хора.

²⁰Но Христос наистина бе възкресен от мъртвите и бе първият от тях, ²¹и ако смъртта дойде чрез човек, чрез човек дойде и възкресението на мъртвите. ²²Защото както всички умират в Адам, така всички ще възкръснат за нов живот в Христос, ²³но всеки по своя ред: Христос е първият плод на възкресението, а когато той дойде, ще възкръснат онези, които му принадлежат. ²⁴След това ще дойде краят, когато Христос предаде царството на Бога и Отца, когато унищожи всеки управник, всяка власт и всяка сила. ²⁵Защото Христос трябва да царува, докато Бог не постави всички врагове под краката му. ²⁶Последният враг, който ще бъде унищожен, е смъртта. ²⁷Защото „Бог е подчинил всичко на Христос.“¹ Когато Писанието казва, че „всичко“ е било подчинено, ясно е, че това изключва самия Бог, който е подчинил всичко на Христос. ²⁸И когато всичко е подчинено на Христос, самият Син ще бъде подчинен на Онзи, който подчини всичко на него, за да бъде Бог всичко за всички.

²⁹Ако не беше така, какво ще правят онези, които са кръстени[†] заради мъртвите, ако мъртвите изобщо не възкръсват? Защо са кръстени заради тях?

³⁰И защо сме изправени пред опасности всеки час? ³¹Аз умирам всеки ден. Братя и сестри, гордостта, която изпитвам заради вас в Христос Исус, нашия Господ, ме кара да заявя това. ³²Ако в Ефес се бях борил с диви зверове като обикновен човек, какво щях да спечеля? Ако мъртвите не възкръсват, тогава „нека ядем и прием, защото утре ще умрем!“²

³³Не се заблуждавайте: „Лошите приятели развалят добрия характер.“ ³⁴Елате на себе си, както е редно, и престанете да вършите грехове, защото някои от вас не познават Бога. Казвам това, за да ви засрамя.

Какви ще бъдат телата ни

³⁵Някой може да попита: „Как възкръсват мъртвите? Какви ще бъдат телата им?“ ³⁶Колко глупави въпроси! Това, което засяваш, трябва първо да умре в земята, за да получи нов живот. ³⁷А когато сееш, онова, което заравяш в земята, не е тялото, което ще израсне, а само обикновено зърно, независимо дали е пшеница или някакво друго семе. ³⁸След това Бог му дава тялото, което е избрал: за всяко семе—различно тяло. ³⁹Плътта на живите същества не е една

---

¹„Бог ... Христос“ Пс. 8:6. ²„Нека ... умрем“ Ис. 22:13; 56:12.

и съща: една е за хората, друга—за зверовете, различна е за птиците, а също и за рибите. ⁴⁰Има небесни тела и земни тела. Небесните тела имат един блясък, а земните—друг. ⁴¹Слънцето има един блясък, луната—друг, а звездите—още по-друг, като всяка звезда се различава по блясъка си от останалите.

⁴²Така е и възкресението на мъртвите. Тялото, което се заравя в земята, е тленно, а тялото, което възкръсва, е нетленно. ⁴³Тялото, което се заравя в земята, е без слава, а възкръсва в слава. Тялото, което се заравя в земята, е слабо, а възкръсналото—силно. ⁴⁴Това, което се заравя в земята, е физическо тяло, а това, което възкръсва—духовно.

Както има физическо тяло, така има и духовно тяло. ⁴⁵Така казва Писанието: „Първият човек, Адам, стана живо същество.“¹ А последният Адам стана дух, който дава живот. ⁴⁶Не духовното, а физическото е първо, а след него—духовното. ⁴⁷Първият човек дойде от земята и бе създаден от пръст. Вторият човек дойде от небето. ⁴⁸Какъвто е създаденият от пръст човек, такива са хората от пръст, а какъвто е небесният човек, такива са небесните хора. ⁴⁹И както сме носили образа на създадения от пръст човек, така ще носим образа на небесния човек.

⁵⁰Това ви казвам, братя и сестри: нашите земни тела от кръв и плът не могат да наследят Божието царство. Нито може тленното да наследи нетленното. ⁵¹Чуйте ме, ще ви разкрия една тайна: няма всички да умрем, но всички ще бъдем променени ⁵²в един миг, кратък като премигване на око, при звука на последната тръба. Защото тръбата ще извири и мъртвите ще бъдат възкресени в нетленност, а ние, които все още сме живи, ще се променим. ⁵³Защото това тленно тяло трябва да се облече в нетленност и това смъртно тяло—в безсмъртие. ⁵⁴И когато това тленно тяло се облече в нетленност и това смъртно тяло се облече в безсмъртие, ще се изпълни казаното в Писанието:

„Смъртта бе погълната, победата е пълна!“ *Исая 25:8*

⁵⁵ „Къде е победата ти, смърт?
Къде е жилото ти, смърт?“ *Осия 13:14*

⁵⁶Жилото на смъртта е грехът, а силата на греха е законът. ⁵⁷Но да благодарим на Бога, който ни даде победата чрез нашия Господ Исус Христос!

⁵⁸И така, скъпи мои братя и сестри, бъдете твърди и непоклатими. Винаги се отдавайте изцяло на Господното дело, защото знаете, че трудът ви в Господа не е напразен.

---

¹„Първият ... същество“ Бит. 2:7.

Събиране на помощи за вярващите

16 Сега за събирането на пари в помощ на Божиите хора— правете същото, което заповядах на църквите[†] в Галатия: ²нека всеки първи ден от седмицата всеки от вас да отделя настрана според прихода си, за да не се събират пари, когато дойда. ³Когато пристигна, ще изпратя с препоръчителни писма мъжете, които вие одобрите, да занесат вашия дар в Ерусалим. ⁴А ако е добре и аз да отида с тях, те ще тръгнат с мен.

Плановете на Павел

⁵Ще дойда при вас след като мина през Македония, защото плановете ми са да мина оттам. ⁶А може и да остана известно време или дори да прекарам зимата при вас, за да ми помогнете по-нататък по моя път. ⁷Не искам да ви посетя сега, когато само минавам през земята ви, защото се надявам да остана известно време с вас, ако Господ позволи. ⁸Ще остана в Ефес до Петдесятница,[†] ⁹защото пред мен широко се отвори врата, която ми дава възможност да работя успешно, но има и много хора, които са против мен.

¹⁰Ако пристигне Тимотей, постарайте се да не се страхува от нищо по време на престоя си с вас, защото и той като мен се труди за Господното дело. ¹¹Нека никой не гледа на него отвисоко, а му помогнете да продължи пътя си с мир, за да може да дойде при мен, защото го чакам да пристигне с другите братя.

¹²Сега за брат ни Аполос: аз настойчиво го подтиквах да ви посети с другите братя, но той твърдо беше решил да не идва сега. Ще дойде, когато има възможност.

Павел завършва писмото си

¹³Бъдете нащрек. Бъдете твърди във вярата. Бъдете смели и силни. ¹⁴Всичко, което вършите, вършете с любов.

¹⁵Вие познавате рода на Стефанино и знаете, че те бяха първите, които повярваха в Ахая,[†] и се посветиха на служба на Божиите хора. Моля ви, братя и сестри, ¹⁶да приемете водачеството на хора като тях и всеки, който се присъединява към делото и който работи за Господа.

¹⁷Щастлив съм, че са тук Стефанино, Фортунат и Ахаик, защото те запълниха празнината от вашето отсъствие. ¹⁸Те успокоиха и моя, и вашия дух—признавайте хора като тях.

¹⁹Църквите[†] в Азия[†] ви поздравяват. Сърдечно ви поздравяват в името на Господа Акила и Прискила заедно с църквата, която се събира в техния дом. ²⁰Всички братя и сестри ви поздравяват. Поздравете се един друг със свята целувка.

²¹Аз, Павел, пиша този поздрав със собствената си ръка.

²²Ако някой не обича Господа, нека бъде прогонен с проклетия!

О Господи, ела!¹

²³Благодатта на Господ Исус да бъде с вас.

²⁴Любовта ми да бъде с всички вас в Христос Исус.

---

¹О Господи, ела! Превод на арамейското: „*marana tha*“.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>